

Nr 26.

Av herr **Törnkvist** i Bjuv **m. fl.**, om *ändring i 24 § i förordningen angående försäljning av pilsnerdricka.*

Enligt kungl. förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning av vin och öl ägde länsstyrelsen befogenhet att meddela tillstånd att vid bestämt tillfälle utskänka vin och öl med den inskränkning i förordningens 27 §, att utdelning av dylika drycker även utan betalning skulle vara förbjuden i öppen salubod för handel med andra varor än vin och öl även som i de för rörelsen använda lägenheter samt vid torghandel. Något hinder för länsstyrelserna att medgiva tillstånd till utskänkning av vin och öl vid auktioner på landsbygden förelåg sålunda icke, och knappast någon auktion av betydelse avhölls, utan att på grund av länsstyrelsens tillstånd öl och vin serverades till den mat, som tillhandahölls. Som allmän regel kan man emellertid framhålla, att dylika länsstyrelsernas tillstånd icke lämnades utan vissa bestämda inskränkningar beträffande såväl den kvantitet, som tillståndshavaren finge utskänka till varje gäst, som ock beträffande sättet för utskänkningen. Sålunda föreskrevs t. ex., att endast ett visst kvantum öl eller vin finge utskänkas till varje gäst, att utskänkning icke finge ske utan i samband med mat till ett visst pris samt att betalningen för ölet och vinet skulle erläggas särskilt och i samband med likviden för maten. Att länsstyrelserna vid meddelandet av sådana tillstånd gärna ville förfara med varsamhet ligger i sakens natur, då ju styrelserna såsom ansvariga för ordningen inom respektive län icke gärna genom tillstånd utan några som helst inskränkningar ville äventyra, att ordning och lugn stördes vid de tillfällen, varom här är fråga. Man har därför icke heller erfärut, att några olägenheter uppstått genom dylika tillstånds utövanden, och dock hava dessa tillstånd omfattat en så pass alkoholstark dryck som vin, vilken dryck numera faller under rusdrycksförordningen.

Emellertid åstadkoms en ändring i hithörande förhållanden genom kungl. förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka. Den gamla förordningens § 27 motsvaras här av § 24 av ungefär enahanda innehåll, men med den skärpning beträffande det vida ofarligare pilsnerdrickat, att förbudet för utdelning även utan betalning skulle gälla även vid auktioner. Denna skärpning är ganska oförklarlig, och något annat skäl för densamma synes ej vara anförut än det som angivits i den kungl. propositionen nr 37 år 1919 eller »till vinnande av närmare överensstämmelse med 61 § rusdrycksförsäljningsförordningen». Man har emellertid svårt att förstå, varför en sådan överensstämmelse skulle kunna finnas nödvändig, då någon jämförelse i detta hänseende mellan nu ifrågavarande

förordningar knappast kan uppställas. Enligt rusdrycksförordningen är det otänkbart, att tillstånd till utskänkning av rusdrycker vid auktioner beviljas, varför 61 § i sagda förordning närmast avser att meddela förbud för gratis utdelning av rusdrycker till den auktionsbesökande allmänheten liksom även vid vissa andra affärssuppgörelser. Avsikten med förbudet är sålunda, såsom även framgår av de anförda skälen vid dess första tillkomst, att förhindra, att en säljare genom att bjuda på rusdrycker vid nu ifrågavarande tillfällen härigenom påverkar en köpare i en för säljaren förmånlig riktning eller vice versa. Därför är det tydligt, att en jämförelse mellan 61 § rusdrycksförsäljningsförordningen och 24 § i förordningen om pilsnerdricka är omöjlig att genomföra. Pilsnerdrickat måste med hänsyn till dess allmänna användning betecknas såsom en fullt legitim måltidsdryck och som sådan med hänsyn till folknykterheten av alldeles ofarlig beskaffenhet, förhållanden, som även förordningen eljest utgår ifrån. Någon anledning att förbjuda dess användning vid måltider, som serveras vid auktioner, föreligger därför ej. Auktionerna på landsbygden i södra Sverige taga ofta flera dagar i anspråk, varför vederbörande auktionsförrättare måste ombesörja, att den auktionsbesökande allmänheten, som till stor del är resande från andra orter, tillhandagås med mat. Något skäl att anse pilsnerdrickat vara farligare att förtära vid dylika måltider än vid sådana, som tillhandahållas resande å gästgiverier eller å matställen till gäster vid slutet bord, är svårt att tänka sig. Inskränkningen ifråga beträffande auktioner synes därför böra utgå ur förordningen.

På grund av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att § 24 i kungl. förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka ändras därhän, att ordet auktioner utgår ur paragrafen ifråga.

Stockholm den 15 januari 1924.

N. K. Törnkvist,
Bjuv.

Johan Jönsson.

O. Nilsson,
Tånga.

Anders Paulsen.

Carl Loven.

Bilaga.

Ingen öl- och vinservering på auktioner.

I Skåne tillämpad praxis, som icke har stöd i lag.

Regeringsrättsutslaget föranlett av besvär från Tryde.

Regeringsrätten har i dagarna meddelat ett utslag, som är av prejudicerande betydelse, särskilt för Skåne, när det gäller tillämpningen vid auktioner av rusdrycksförsäljningsförordningens föreskrifter.

Länsstyrelserna i Malmö och Kristianstad ha, även efter det den nya rusdrycksförsäljningsförordningen trätt i kraft, beviljat rättigheter till vin- och öl-utskänkning vid auktioner. Enligt officiella statistiska uppgifter beviljades sålunda år 1920 under form av restaurationsrätt omkring 500 sådana rättigheter, 1921 och 1922 omkring 450, och enligt kontrollstyrelsens beräkning uppgår antalet beviljade dylika rättigheter i år till omkring 350.

Emellertid har regeringsrätten nu fastslagit, att dylika rättigheter icke lagligen kunna beviljas. Regeringsrättsutslaget har föranletts av besvär från Tryde, där kommunalfullmäktige i januari i år beslöt uppdraga åt ordförandena i kommunalfullmäktige och kommunalnämnden att å fullmäktiges vägnar under år 1923 tillstyrka eller avstyrka ansökningar om rättigheter att servera öl och vin å auktioner inom kommunen. Häröver anfördes besvär hos länsstyrelsen i Kristianstad, som ansåg, att lagligt hinder för kommunalfullmäktige att fatta ett sådant beslut icke kunde anses föreligga, och följaktligen ogillades besvären.

Regeringsrätten, dit besvären fullföljdes, har emellertid förklarat, att »då enligt 61 par. i förordningen angående försäljning av rusdrycker d. 14 juli 1917 utdelning av sådana drycker vid auktioner är förbjuden samt kommunalfullmäktige följaktligen icke ägt att besluta om till- eller avstyrkande av ansökning om rätt att vid auktion servera vin och öl, prövar Kungl. Maj:t lagligt att med ändring av länsstyrelsens utslag undanröja kommunalfullmäktiges ifrågavarande beslut». (H. B.).

Sölvesborgs Bladet den 16/10.

